

"Nie patrzmy na świat ze smutkiem"

Nasza godność dzieci Bożych prowadzi nas – podkreślam – do podtrzymywania ducha kontemplacyjnego pośród wszystkich działań ludzkich, by być światłem, solą i zaczynem dzięki modlitwie, dzięki umartwieniu, dzięki kulturze religijnej i zawodowej – urzeczywistniając ten program: im głębiej tkwimy w świecie, tym bardziej mamy należeć do Boga. (Kuźnia, 740)

10 grudnia

Nie patrzmy na świat ze smutkiem na twarzy. Kiepską przysługę oddali katechezie – prawdopodobnie niechęć – ci biografowie świętych, którzy za wszelką cenę starali się odnaleźć u sług Bożych zdarzenia nadzwyczajne, już od ich pierwszego niemowlęcego krzyku. (...)

Jednak z pomocą Bożą nauczyliśmy się odkrywać, w ciągu na pozór zawsze jednakowych dni, *spatium verae poenitentiae*, czas prawdziwej pokuty; i w tych chwilach robimy postanowienia *emendatio vitae*, poprawy naszego życia. To jest droga przygotowania się na łaskę i na natchnienia Ducha Świętego w duszy. A z tą łaską – powtarzam – przychodzi *gaudium cum pace*, radość, pokój i wytrwałość w drodze. (To Chrystus przechodzi, 9)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/nie-patrzmy-na-swiat-ze-smutkiem/> (30-03-2026)